

Bản Tin

LÂU DÀI

Số 15

Phuoc or Hieu Huynh
3905 Fontainebleau Ter.
Cinci, Ohio 45231

ĐĂNG TIN QUỐC GIA CỦA THÁI LÝ

Trong "bản tin số 14", phần tin tức còn một đoạn cuối bỗng nhiên ngung ngang, đây là lỗi "kỹ thuật" mà tà sạn không bao giờ muốn xảy ra. Dự định lần này sẽ cho ra tiếp nhưng lên mốc lên meo hết một ít còn một ít "kho" lại, xin các bạn thông cảm.

1- LĐ T.N.On vừa thông báo lễ vu quy của trưởng nữ vào ngày 3 tháng 12 năm 1994. Nhớ chuyện xưa, vừa nhập trại Bạch đằng II được vài ngày bạn On đã xin phép xuất trại với lý do vợ sanh, điều này đã làm anh em bõ ngõ vì vào thời gian đó đa số anh em (thằng tà sạn ở trong số này) vẫn chưa biết "chuyện ấy" là thế nào mà bạn đã lên chức Bố thì thật là xúp be. Học cách thay tã, cách cho con bú trước khi học cách Chào, cái Chào của Hải quân, thì chỉ có bạn mà thôi. Tà sạn thân chúc Nhạc gia Đai nhân và Phu nhân dzui dzẻ dài dài, dở chồng sách cũ mà ôn lại bài. Riêng cháu gái: Trăm năm hạnh phúc, trọn đời yêu nhau.

Bạn On đã vậy còn các LĐ khác trong đợt đầu như: Đào Hải, P.P.Quối, H.Đ.Tiến, Mai vàng, H.V.Vinh,. . .thì chừng nào đây? Xin đừng hỏi ngược lại thằng tà sạn vì hắn có kéo thêm. . ."hai lá 10" cũng vẫn chưa đủ tuổi. Tin sau

cùng cho biết LĐ T.N.On thấy thiệp cưới in vừa đẹp vừa rẻ lại đang "on sale" nên đã đặt in thêm đợt thứ hai cho cháu gái kế, dự trù vào tháng 2 năm 1995. Xin chúc mừng LĐ T.N.On và Phu nhân.

2- Gia đình LĐ có thêm một thằng. . ."út chót". Ngày 25 tháng 12 năm 1994, LĐ N.V.Hiếu sẽ thành hôn cùng người đẹp Quách thị Tuyết tại thành phố Savannah - Georgia.

Khi "chưa gặp em" LĐ N.V.Hiếu "vẫn nghĩ rằng" ở đây (Savannah) coi bộ không xong vì tên thành phố là "Sao vắng nàng" tiểu bang "Giọt già", nên bạn thường hát "bởi không có nàng nên ta già hay vì ta già mà không có nàng"? Mẹ, cả ngàn bản nhạc mà ngươi lựa chi cái bài nghe sao thê thảm quá vậy. Giờ đây "út chót" vừa viết thiệp mời vừa "bắt giọng lên tông" bài Quán nửa khuya. Bạn Hiếu cho biết, thời còn làm Quan tàu thủy Trục Lôi: "rà dính rồi thì trực lên", bây giờ hễ "rà trúng rồi là. . .nhấn sâu xuống".

Ngày thằng tà sạn "xuống xuồng" đưa nàng "sang sông", Theo ta cứ ngõ mình là "út" vì đến đâu cũng bị các. . ."chị" bắt trình diện "út LĐ" te tua, Theo ta căm lầm nhưng đành phải.

Từ trái sang phải: (đứng) Nguyễn đình Trực, Nguyễn truyền Bá, Nguyễn tiến Lễ, Hồ đắc Thắng, Nguyễn văn Môn. (ngồi) Nguyễn văn Khang, Nguyễn đăng Nhường và Đàm văn Hòa

Hình chụp tháng 6 năm 1969. Hành quân Mân Khôa 6/69

chịu vì nhìn lên, thì ôi mẹ ơi! "hàng hàng lớp lớp" còn nhìn xuống thì chỉ có . . .mình ên. Nay thì đã có một thằng để xài xể rồi. . .khà, khà. . Mượn trang báo thân chúc "út chót" và người đẹp. . .mệt nghỉ. . .mệt nghỉ. . .mệt mệt nghỉ.

Sang năm (1995), nếu không có gì trở ngại, gia đình LD sẽ có một thằng út nữa và được gọi là. . ."út mót". Các bạn có chữ nào hay hơn xin cho ta sạn biết để "xung hô" cho đúng. Nhất là các bạn cư ngụ tại Seattle.

3- Nhắc đến Seattle, LD B.Đ.Ly cho biết băng video ngày Đại Hội kỳ II tại Seattle đã hoàn tất phần hình ảnh, phần âm thanh thì chưa xong

vì còn phải lựa những bài nhạc thật ướt át (dân Seattle chịu "ướt" lắm) bạn sẽ cố gắng hoàn tất càng sớm càng tốt. Trăm sự nhờ tay bạn, hể bạn "phiêu gút" là anh em "phiêu sêm sêm" đừng lo.

4- LD Trần văn Tuấn tự Tuấn "Còp" (1/70, 1ĐB) hiện đang cư ngụ tại Vĩnh Long, Việt Nam nhẫn tin:

Con trai của LD Tuấn "Còp" đến Mỹ năm 1975 cùng với Mẹ (Vợ của Tuấn "Còp"). Theo thân nhân cho biết, người Mẹ đã mất và Tuấn "Còp" không biết đưa con trai lưu lạc ở đâu?.? (theo tin của vài LD cho biết là hình như cư

Từ trái sang phải: Nguyễn Ngọc Chiến K.21, Đàm Văn Hòa K.6/69, Phạm Thái Hoàng K.6/69, Võ Thành Phố K.21, Bùi Đức Ly K.6/69, Nguyễn Văn Thu K.22, Lê Văn Phú K.21 và Lê Văn Lân

Hình chụp trước cổng Tiền Doanh Yểm Trợ và Tiếp Vận Long Xuyên

ngụ tại tiểu bang Texas). Bạn nào biết được tin tức gì liên quan đến con trai của Tuấn "còp" xin liên lạc:

Nguyễn Văn Hiên (703)256-2089
hoặc thư hay điện thoại cho LĐ D.V.Hòa.

5- LĐ Trần minh Tâm đã từ nhiệm chức vụ Hội Trưởng và rút tên ra khỏi hội kể từ ngày 26 tháng 11 năm 1994. Nguồn tin trên được xác nhận bởi LĐ Đàm Văn Hòa (VA), LĐ Phan Thuận (TX) và LĐ Trần Xuân Tin (GA). Mọi chi tiết xin đọc bài viết của LĐ Đàm Văn Hòa trong bản tin này.

6- Đính chính: trong bản tin số 14 có hai điều

không đúng, vậy xin nói lại cho rõ:

@ Trong bài Lưu Đày Phiếm Loạn, trang 2 cột 2 dòng 33 ghi là Chị Nguyễn Minnesota. Xin đính chính lại là **Chị Nguyễn Denver**. Thăng thơ gõ phân trần vì giọng hát của "Bò Lục" Phu Nhân lên cao quá nên tới Minnesota, lần sau giọng hát của chị cao hơn nửa thì hắn sẽ cho qua . . . Canada luôn.

@ Trong bản báo cáo tài chánh, cột 1 dòng 18, **LĐ Trần minh Tâm đóng góp \$200.00**. Không phải là \$100.00 như đã ghi. Xin Phu nhân LĐ Trần ứng Nguyên và Ông Trần minh Tâm tha thứ cho lỗi lầm ấn loát trên. Thành thật cảm ơn.

Thư gửi Ban . . .

Hoa và Cát bạn em thân mến
tâm thư nhanh tay gửi về ban cho cát bạn
biết mình là: NGUYỄN HÀO VĨNH
Cát SVSK/HQ Khu 1 Lực lượng phòng thủ
Là Cát HQ.Thay vì Thay đổi trưởng HQ 715
Hai Đô I Duyễn phòng -

Hôm nay San hòn do năm tuổi có
lần đầu tiên đi thi cát Hoa và Cát bạn
lần 5. Nay đã thành lập Hội thi thi Cát
Cát Hòa và Hồi quan lần này có bài mới
là do gặp được Phạm Thị Hoàng Trung
dịp qua định cư về Saigon làm thư
tue phong với diễn H.S. Nhưng trả bài
hàng cho quản và qua diễn là đã bị
phản án. Nay từ chối Viêng năm
tháng Cát Đao 5 VN của mình trại 4
năm mà Viêng bay theo da trai quản làm mới
do đó không làm họ nộp cho 1 ngày sau May ta
nếu phải bay về đây làm mới bị phạt
Hoa và Cát bạn thân. Thập là tên cát của
mình và qua sinh San hòn năm Kép

lao khéo trong cái khét túi của CS là đã phải
mì di ra và từ suối Vuông Drix đến nút dob
Võ con khéo số 3 rẽ phải leo tro' Vĩ Quyết
Sinh bộ trèo lại, dán mìn tên yêu Vĩ Nhã
ngay thay cái bao ra đổi chung làm đòn gác
cho Võ Con - chỉ một mìn Võ Nhã gác
gác mìn cho con trong mìn hoan cản.

Sau đó năm 1990 là chung trưa 1500 giờ
đến cái bao mìn hép long theo đường chung
thịt Nay đã hy vọng có là mìn thoát bao
grou man mìn - Sau hơn 4 năm chờ đợi mìn
tại hoan mìn bị túi chôn - Lát mìn tung lai
cho qua lỗ Võ Con mìn bị đòn gác - Nhờ
mìn lò Viết Cửu U-tôi, mìn nổ nén tái lực
đến lúc sau hy vọng đã ra là mìn may đã
tịt bao thoát khỏi mìn may quả hung hăng
cháu mìn không lòi thoát - Mìn lai tái
cô bay lèo oai Viết Nanh cũng cảm thấy như
mìn lòi mìn. Ra lài thoát lòi mìn thất bại long
. . Hoà và cái mìn hoan - Sau mìn ngay là
đò hung nghi sau bao khe Thái Hùng bể khe
chung thịt Cái bay lèo lòi mìn đã

lèi leay leay hauk còi o lai leay meay mèi
hom meay minh vi'ep hanh meay thuc them gra
minh tho'at Cung tèp Còi giao dinh. Lèi leay meay
màu da'i ha di truc'ti meay o leay meay duc.
nhien' Sut' Ichô b'giao dinh hauk penh. Sanh k'í
minh da'i tho'it leay hoan' canh hauk cuo
op'o dinh minh anh' hanh among day' eoi leay
meay ay'noi meay man' chien' co' den giao dinh
minh leib' reedg' Trang hoan' canh k'í'k'í' te'
Ichô l'hoan' meay - minh binh leay if meay
lai leay Ichô cho' meay ay'noi canh k'í'k'í' leay.

Thap' leay - thes duong' obi' subi' ay'mi' -
mest hoan' canh - phais minh Sas gais' do man
op'oan' son' den oeo' tien man' das' vn meay
leaving tis' tet' op' Cua' meay ay'noi leay cu
meay leay , cuuy' eton Vi' chien' anh' obi' mst
tai' tu' mao' cuo' leay m'eu' leay b'giao dinh
leay hau' ra Sas meay du'gi' Cung hanh
minh mest trai' mest Vip' - ell' k'í' k'í' meay lai
du'gi' han' di' di'p' V.O' meay anci' co' co' k'í' go'g
lai' lai' leay meay meay de' tien han' - meay
ra'gi' qua han' meay Cai' leay du'gi' han' tien'

quintet cung hien dien, tin cai leau.

Hoa may co lyen tim tuu thieu Thieu quay
Tai - Nguyen Van Lac - Tai Van Thuy Cho
thien hiep dia cui mai vi - thuoc va sau
75 minh co gap tuu no ma qua dieu
leuu Nguyen thi Nhieu bao dien tin tuu Gi -
Va Thieu Nguyen Vinh Quang o 87L/HQ
qua man 85 lung day co tui tuu - va goi
loum leu o hoai oday I qua - anh Hau Kien
Van Le - cui nhieu dien ten cui pham -
Hoaan HQ I Tuoi .

Thi dieu am tuu huy vong Cai leau hieu
minh, rasp mang den. Sua giup do cuu lai
leuu trong hoi - va tin tuu Cai leau thay leuu
neuy - Cieu giao dinh lai leuu kao ve va hang
phieu - Thieu dai -

Quyendan ngay 16 thay 5-94

Nguyen Van Lac

Nguyen Van Lac

DC: NGUYEN VAN LAC
757 TRUNG HUONG DAO
Quinhon - Viet Nam

Bạn đọc thư và bạn nghĩ sao? Tà sập xin các bạn gửi về cho LD Nguyễn hảo Vinh một
tô phở, một cây thuốc hay một thùng bia để gia đình LD Nguyễn hảo Vinh với đi những lao
khổ trong ngục tù Cộng sản.

Riêng các Thuyền Trưởng thuộc Lực Lượng Duyên Phòng 213:

...S.O.S. ... / stop / HQ 714 đang mắc cạn / stop / TTYC hai lần Tango / stop / cuốn neo
dzợt gấp / stop / và bơm cho hấn một chai / stop / ...S.O.S. ... / stop / chấm dứt / stop / ...

Mọi sự giúp đỡ xin gửi về:

NGUYỄN VĂN LẠC
2001 BLUE STEM LN
CARROLLTON, TX 75007
214-394-0582

@ Kỷ niệm ngày họp mặt tại SEATTLE

Những đường xe, đi từ Nam lên Bắc,
Những đường bay, bay từ tận trời Đông.
Gặp lại nhau sau bao tháng chờ mong.
Giết chặt tay, lòng Lưu Đài son sắt.
Bạn bè ta, đứa còn trong tay giặc,
Đứa bón phân chốn rừng thẳm âm u.
Ta nơi đây có mắt cũng như mù,
Nợ áo cơm : kẻ nội thù muôn kiếp ?
Liệu đôi chân có còn đi tiếp ?
Giữ vẹn lời thề, Cư An Tư Nguy
Phận làm trai, khi đất nước tàn suy
Ngoảnh mặt làm ngơ ? An vi, thiền, tịnh ?

Tâm Sụ Lưu Đài

MAI VÀNG

Báo cáo tài chánh

Tính đến ngày 22 tháng 10 năm 1994, quỹ còn lại: 1815.98

Chi tiêu:

- Án phí Bản Tin số 14: 152.83
- Bưu phí Bản Tin số 14: 54.94
- Bưu phí gởi báo HQ: 76.31

Công: 284.08

Thu:

- LĐ Nguyễn minh Phát: 60.00.
- LĐ Phạm văn Sỹ: 20.00.
- LĐ Đàm văn Hòa: 76.31.

Công: 156.31

TÍNH ĐẾN NGÀY 22 THÁNG 12 NĂM 1994, QUÝ CÒN LAI: 1688.21

Vùng Đất Vĩnh-hằng

Phan Đình Linh

Thượng úy Nguyễn - là Sĩ quan Kỷ luật của Liên trại - Hắn nổi tiếng chơi rắn và gọn - Trong những lần có tù binh cải tạo trốn trại, hắn điều động đám vệ binh dưới trướng - bằng mọi giá bắt cho được phạm nhân.

Lần này hắn tó được anh Thường - còn Đại úy Được vẫn còn trốn thoát - Hắn rất khoái nhìn cảnh tử tội van lạy, khóc lóc - sợ sệt hắn, trước khi chết - nhưng không, vị Bác sĩ Quân y Nhảy dù Tiểu đoàn 1 trại Nguyễn trung Hiếu đã hoàn toàn đi ngược lại ý tưởng ngông cuồng mất nhân bản của hắn.

Đúng ra thì tất cả các Sĩ quan Quân y cấp úy đều được cải tạo tại miền Nam - khỏi phải ra Bắc lãnh án khổ sai biệt sứ như bọn Phan. Nhưng anh Thường kế tục truyền thống kiêu hùng và bất khuất của Bình chủng Nhảy dù, anh đã hai lần trốn trại tại miền Nam và bây giờ ra đây anh vẫn nuôi dưỡng ý định đó.

Lần này bằng mọi giá, anh vẫn tiếp tục ý định đào trại. Dù rằng nơi núi rừng Việt Bắc Hoàng Liên Sơn xa lạ, hoang vu, man rợ, quanh năm, suốt tháng lạnh lùng, lam lũ và đói rách nầy.

Người Bác sĩ Nhảy dù ấy đã mang vào ý thức mình hai chức năng: vừa là người lính chiến đấu cho lý tưởng Cộng hòa, vừa là người thầy thuốc xoa dịu những nỗi đau của nhân loại

Thế mà hôm nay, chỉ một đầu đạn K54 nhỏ xíu - cái vật rắn bé tròn ấy, không phân

biệt bạn hay thù, đã chấm dứt cuộc đời trai trẻ của người Bác sĩ Nhảy dù, khi thằng Thượng úy Nguyễn không run tay kề sát nòng súng lạnh vào tai anh - Nó chơi đúng luật Rợ Hung Nô thời chiến - Được ăn cá, ngã vô hòm - Những mảnh óc văng tung tóe trên khuôn mặt anh - khuôn mặt xa vắng, dửng dưng, thoáng một nét an phận của con người ngã ngựa.

Anh đã nằm xuống - Sau ngày quốc nạn 30 tháng 4 năm 1975 - Cái chết của anh không một ai hay biết - không một ai vuốt mặt - không một vòng hoa úa hay một nén hương tàn. Anh đã thực sự âm thầm giã từ vợ con, Cha mẹ - bạn bè không một lời trối trăn và mang theo trong đầu viên đạn nhỏ bé oan nghiệt.

Trong cõi vĩnh hằng, cái chết là quy luật của muôn đời, anh đã được ông Trí, anh Bảo, anh Mẽ, anh Dương đón anh với vòng tay rộng mở.

Xin lỗi cho anh một nén uất hương, Để tưởng nhớ người Bác sĩ Nhảy dù không ươn hèn rã ngũ, trốn chạy, đã chiến đấu và không quy hàng đến hơi thở cuối cùng.

Cái ý định trốn trại càng rõ nét hơn, khi bọn Phan được di chuyển tới nơi đây. Sau hai năm cải tạo tại miền Nam - Những thành phần như Phan được lọc ra để chuyển ra Bắc, tiếp tục lãnh bản án khổ sai biệt xứ.

Trại bọn Phan ở, được bố trí nằm lọt giữa bốn ngọn đồi nhỏ. Giữa những dãy núi Hoàng Liên kế tiếp chồng lên nhau như bát úp.- Càng lên cao khí hậu càng lạnh và đất đai khắc nghiệt - Bọn Cộng sản đã có quá nhiều kinh nghiệm về việc giam giữ tù hàng binh - Từ đám quân thất trận Pháp của Tướng De Lattre de Tassigny - Đến đám quân Đồng minh thê thảm, Mỹ, Đại Hàn, Úc, Thái, Phi - Còn hôm nay là những tội nhân của Chế Độ Miền Nam - Chúng canh phòng và bố trí rất gọn gàng và có hệ thống. Tuy nhiên, mấy hôm gần đây, được phép theo thằng y tá Nhiếp ra tìm thuốc Nam ở ngoài trại - Anh Thường đã được đám gián điệp Trung Quốc bí mật bắt liên lạc, trước khi Trung Quốc đánh 6 tỉnh giáp biên giới Việt Nam - Bọn họ hứa với anh - sẽ đưa anh qua tìm tự do ở Hồng Kông, sau khi giúp đỡ họ về y tế trong 6 tháng - Vì thế anh đã chọn Được và Phan làm bạn đồng hành, Được là người nắm kế anh, và đã một lần trốn trại tại miền Nam - Còn Phan theo trực giác của anh, là một Biệt kích Người Nhái - chắc chắn ít khi chịu bó mình trong trại cải tạo - Phan không cao to lắm - chàng hơn 1m70 - song người Phan rắn chắc và gọn gàng như một sợi dây thừng cuồn chặt - Bản tính ít nói - mắt một mí - và rất gọn gàng trong mọi thao tác của một người lính thợ - Điều đó nói lên sự tin tưởng của những người chuyên làm công tác đòi hỏi sự nghiêm khắc chịu đựng và gan lì.

Phan bị bắt dễ dàng như khi chàng đào trại - Sau hai ngày đêm lẩn mò, loay hoay giữa vùng đất xa lạ - chàng bị tóm gọn - Buồn cười cho Phan - Trong lúc ngẫu nhiên ngồi nhai mẩu khoai mì ngon lành - là chính lúc bị phát hiện bởi hai cô gái bản Mường.

Thượng úy Nguyễn được lệnh áp giải Phan từ trại 1 liên trại 3 Hoàng Liên Sơn - Từ đó cách trại Phan một rụa - nói theo người miền núi - một rụa là cây rựa gác lèn vai - lúc mỗi đổi vai là khoảng 6 tiếng đồng hồ - Đi theo hắn là 2 tên vệ binh cao to và rất lẹ tay.

Trên đường bị áp giải về trại, Phan vừa đi vừa đắng cay, thất thểu và tự hỏi sao chàng lại có quá nhiều can đảm để trở thành khiếp nhược đến ngày hôm nay -? Sao Phan không tự sát như một toán viễn chanson khi bị bắt tại quận 8 Sài Gòn khi Đại Tướng Dương Văn Minh đọc lời kêu gọi các chiến sĩ bỏ súng đầu hàng Mặt trận giải phóng miền Nam, lúc 10 giờ sáng ngày 30 tháng 4 năm 75, ? ! ! ! Để rồi hôm nay lại chịu nhiều gian truân như vậy. !!!

Trời mùa thu miền Trung du Việt Bắc về chiều khí hậu cũng tương đối dễ chịu, lẫn trong làn gió hơi se lạnh, thoang thoảng, phảng phất mùi hoa soan tim tím nhẹ nhàng. Phan bị còng tay đi trước, Thượng úy Nguyễn và hai thằng em vệ binh đi sau cách khoảng 5 mét hút thuốc và nói chuyện gẫu liên miên, nhưng lúc nào cũng canh chừng và cảnh giác Phan.

Qua những con đường xẽ dọc tà li theo sườn núi đất đỏ - chính những con đường này, xưa kia Vệ quốc quân đã kéo pháo chuyển quân, bao vây thung lũng Điện Biên lịch sử - Ngày hôm nay, hơn 30 năm sau - cũng con đường này ngày lại ngày - bọn Phan lại chặt cây, kéo đá về trại cho bọn chúng xây những nhà tù chắc chắn và kín đáo.

Bây giờ khoảng 8 giờ tối - không biết đã rầm hay chưa, mà mảnh trăng hơi tròn đã nhợt nhạt nhô lên sau những dãy núi đen mờ hơi thu sớm - Trong cái yên tĩnh tịch mịch đáng sợ của núi rừng Việt Bắc - Phan chỉ

nghe tiếng dép râu đạp lao xao sau lưng
Phan và tiếng tim đập hồi hộp không đều của
chàng - Phan tự nhủ - Không biết chúng sẽ
thịt chàng lúc nào đây ?

Tự nhiên chàng nghĩ đến cái chết - một
cảm giác lạnh buốt chạy dài, dọc theo xương
sống và lan ra hai cánh tay nổi da gà - Tiếng
một con cú mèo rúc lên thê thảm - Tiếng
chào của một loài chim ăn đêm mừng bóng
tối về hay điều báo hiệu của tử thần sắp vung
lưỡi hái ? ?

- Thằng kia đứng lại.

Tiếp theo tiếng nạt vang âm ngắn là
tiếng thép sắc lạnh chạm vào nhau của khẩu
CKC bá xếp lên đạn - Tự nhiên Phan ngược
mắt lên trời đọc kinh ăn năn tội và xin ơn
được chết lành theo đúng bản năng đã được
răn dạy kỹ càng của một tín hữu Công giáo -
Phan sực nhớ lại, hôm nay là ngày 28 tháng 8
- Cũng là ngày lễ Thánh Quan Thầy của
Phan - Thánh Augustino - Vị Thánh nổi tiếng
trong làng hiển thánh của giáo hội La Mã -
Ngài đã từng nói "Lời lâi cả hết thế gian,
nhưng mất linh hồn nào được ích gì ?"- Phan
đau đớn kêu thầm trong tuyệt vọng.

- Trời ơi ! Lẽ nào con phải ra đi trong
ngày lễ hiển vinh của chính Quan Thầy của
con sao ? ? ? !!!

Chẳng lẽ Ngài lại khước từ sự hộ phù
với niềm tin tuyệt đối của chàng sao ? ? ? -
Tiếp theo tiếng nổ chát chúa của khẩu CKC
báng xếp, là một tiếng thét rợn người vang
chuyển cả núi rừng hiu quạnh.

- Trời ơi ! Chết tớ rồi, các đồng chí ơi !
Thì ra thằng vệ binh áp giải Phan - nó muốn
thịt Phan vào đầu, lại chêch qua một bên,
viên đạn vô tình lại bay vào trúng một thằng
công nhân hợp tác xã chè đang ngồi i trong
bụi rậm trước mặt Phan. Thượng úy Nguyễn
gầm lên như con báo đói bị sống mồi.

- Đéo mẹ, thằng này làm ăn bố láo.

Phan tiếp tục bị áp giải về một hợp

tác xã gần đó, cùng với thằng công nhân bị
thương vào đùi. Bọn dân bản Muồng bu lại
xem Phan như một kẻ từ hành tinh khác đến -
Chúng tò mò đầy ác cảm nhìn bộ quần áo
của tù cải tạo miền Nam Phan đang mặc.
Nhất là sau khi biết được Phan là phạm nhân
trốn trại, chúng đổi hẳn từ sự tò mò qua trò
hội đồng man rợ.

Hai tay bị còng bẻ quặt ra đằng sau -
mệt lả và đói thê thảm - Chàng ngồi cúi mặt
và bất động trên nền đất đã thấm hơi sương
của đêm thu về sớm - Một cú đá chính xác và
nặng như khi Phan tháo cáy mua suốt xì phé,
con xì, mà lại nặn ra nút giữa con chín - Trời
và đất quay cuồng - hai lỗ tai ù đi - nhưng vẫn
cố giữ vể cứng cựa -

Chàng bật ngửa người và chưa kịp hiểu tại
saو là tiếp những cái thoi vào mặt, vào đầu
vào bụng dồn dập và khốc liệt. Máu bên mép
miệng chảy ứa từ đôi môi dập nát - Chàng cố
nuốt những giọt máu và cả những giọt nước
mắt âm thầm một cách khó khăn - mùi tanh
tan, lờm lợm không cách nào trôi qua khỏi
cuống họng đã khô chát từ mấy hôm nay.

Tự nhiên Phan nghe một tiếng rắc khô khốc,
như khi chàng nghe tiếng búa đập mạnh vào
một quả dừa khô - một thằng em dân quân
du kích đã chơi một đòn súng bá ngược vào
ngay trán chàng - Tiếng hộp sọ trán bị vỡ
nghe mênh mang - Phan nghe đâu đó xa xa
tiếng chuông gọi hồn chàng từ một cõi xa
xăm nào đó - Chàng thấy những vòng tròn to
màu đỏ cuốn chàng ra xa - xa mãi - những
vòng tròn mềm mại đưa chàng về một thế
giới thật lạ lùng - thật miên viễn - đó là cõi
chết - là sự thật và cũng là quy luật của muôn

đời của con người.

Phan gục xuống, đầu ngheo qua một bên - máu tuôn xối xả từ trán, từ miệng xuống nền đất lạnh nâu - Thiền đất chàng không bao giờ mơ ước tới - một thằng du kích còn hăng máu chơi luôn một lưỡi lê ngọt lịm vào ngay bụng Phan - làm sao sống nổi với gần 30 thằng thích ăn thịt sống vì chúng đã được Thượng úy Nguyễn bật đèn xanh - dần cho chết để làm gương cho những tù cải tạo miền Nam đừng mang ý định trốn trại.

Xác Phan được kéo vào một góc nhà của văn phòng hợp tác xã chè - Mảnh chiếu rách và ẩm ướt, mốc meo. Không đủ gói thân thể bầy nhầy người Sĩ quan Hải quân Biệt Kích Nhái ngắn số.

Bọn rệp đói và đám muỗi còm được một đêm luân vũ máu cuồng nhiệt trên thân thể người tù cải tạo ốm đói.

Cuộc đời này có phải chàng là những đợt sóng mòn - chồm lên và tan biến để đợt sau nối tiếp mãi mãi.

Nhân linh hà tại ?

Tại thế như hà ?

Hậu thế như hà ?

Sinh quý tử quy !!

Tạm dịch: " Con người sinh ra để làm gì ?

Sống để làm gì ?

Chết rồi về đâu ?

Phải chẳng là: Sống gởi thác vè".

Kết thúc một cuộc đời người chiến sĩ

chỉ biết trung thành với lý tưởng Cộng Hòa - Trong những ngày cuối của cuộc chiến nồi da xáo thịt - chàng có rất nhiều cơ hội để ra đi - nhưng lúc nào Phan cũng nghĩ rằng: Tôi là một chiến sĩ Quân Lực VNCH chỉ biết tuân hành lệnh thượng cấp - Tôi phải giữ tổ quốc của tôi đến giọt máu cuối cùng - không ươn hèn, trốn chạy khi chưa đối diện với kẻ thù - Ngay cả anh ruột Phan, tốt nghiệp khóa 22 SQHQ/NT - phục vụ trên chiếc PCE 07 hồi thúc chàng đi - nhưng Phan vẫn không có ý định bỏ chạy khi trách nhiệm của người cầm súng chưa cho phép.

19 năm qua rồi - lịch sử đã có cái nhìn chuẩn xác đối với những ai đã từng lãnh đạo, chỉ huy Tổ quốc thân yêu - Đã âm thầm, mạnh mẽ hay làm bàn đạp để trốn chạy trước trách nhiệm của lịch sử - và cũng đừng bao giờ hão huyền sự thành công của mình nơi tha phương cầu thực này !!!

(Trích hồi ký 10 năm miên viễn)

Bạn có biết:

"Động đất" nhiều nhất:

California.

"Bão" nhiều nhất:

Florida.

"Mưa" nhiều nhất:

Seattle.

"Bùng binh" nhiều nhất:

Savannah.

Savannah nơi tổ chức Họp Mắt lần 4

THÔNG BÁO

Hội Ái Hữu Cựu Sĩ Quan Hải Quân
Các Khóa Lưu Đày & Thân Hữu.

Trân trọng thông báo:

Họp mặt lần thứ 4 sẽ được tổ chức tại:

**Thành phố Savannah
thuộc Tiểu bang Georgia**

(từ 5 tháng 8 năm 1995 đến 12 tháng 8 năm 1995)

Ban Chấp Hành và các Lưu Đày vùng Đông Nam hân hoan
đón tiếp các bạn trên toàn quốc và Canada về tham dự

Để tiện việc sắp xếp xin các bạn liên lạc:

LĐ Trần xuân Tin

540 Pointe S. Dr.

Savannah, GA 31410

912-897-3176

LĐ Nguyễn văn Hiếu : 912-355-7951

LĐ Đàm văn Hòa: 703-560-5422

LĐ Nguyễn minh Phát: 703-256-2680

Chương trình

(Họp mặt lần 4 tại Savannah, Georgia)

@ Thứ bảy, ngày 5-8-95:

Đón tiếp các bạn từ xa đến: các LĐ địa phương cùng một số thân hữu địa phương sẽ sắp xếp việc đưa rước các bạn từ phi trường Savannah cũng như hướng dẫn các bạn lái xe đến. Tất cả các bạn sẽ trú ngụ tại:

BUDGET INN
3702 OGEECHEE RD.
912-233-3633

@ Chủ nhật, ngày 6-8-95.

- Họp mặt lần 4: tường trình, phát biểu, thảo luận.
- Dạ tiệc và dạ vũ:

PROGRESSIVE RECREATION CENTER
5321 OGEECHEE RD.
912-236-8717

@ Thứ hai, ngày 7-8-95:

- Tùy các bạn lựa chọn:
  - Tắm biển Savannah.
  - Đi câu hay đi chèo tôm, cá bằng tàu.
  - Thăm viếng những di tích lịch sử lập quốc Hoa Kỳ.
- Chiều: Picnic tại cổ thành Fort Pulsag.

@ thứ ba, ngày 8-8-95:

- Sáng: Thăm viếng 28 bùng binh của thành phố Savannah, "shopping".
- Chiều: Di chuyển về Kissimmee, Florida. BTC đảm trách việc chuyên chở các bạn đến Kissimmee (lái xe từ 4 đến 5 tiếng). Khách sạn đang tìm, BTC sẽ thông báo sau.

@ Thứ tư, ngày 9-8-95

@ Thứ năm, ngày 10-8-95

@ Thứ sáu, ngày 11-8-95

Tùy các bạn lựa chọn:

- Disney World, Epcot Center, M.G.M, Theater dinner shows,..v.v...

@Thứ bảy, ngày 12-8-95:

- Tan hàng.
- Bạn nào muốn trở về Savannah để đáp phi cơ "go home", xin cho Ban tổ chức biết trước để tiện việc sắp xếp.

Tin họp mặt

Kể từ số báo này cho đến ngày Họp mặt lần 4 tại Savannah, tà sạn cỗ gắng chuyển đến các bạn tất cả tin tức mà tà sạn nhận được, từ những thông báo của Ban Tổ Chức, những ý kiến của các bạn, của quý Phu Nhân, những thắc mắc, ai đi ai ở, ai kẹt ai rảnh rang, .v. .v Tà sạn xin hứa là: Đăng láng hết.

Một

Ban Tổ Chức Họp mặt lần 4 tại Savannah cho biết: “**Mục đích và chủ trương của lần Họp mặt kỳ 4 là tạo sự hài hòa cho quý Phu Nhân và các con cháu LĐ**”, và vì nhân sự trong BTC rất ít ỏi, lại thêm công việc làm hằng ngày, BTC thiết tha kêu gọi các bạn và gia đình tiếp tay với BTC để đưa Họp mặt lần 4 đến thành công bằng cách đóng góp những ý kiến vào dự thảo chương trình càng sớm càng tốt, PLEASE !!!.

Hai

Ban Tổ Chức cho biết, trong hội trường có một khu triển lãm, trưng bày những hình ảnh hoạt động của Hội, những kỷ vật thời quân ngũ, . v . v . Xin các bạn gửi về cho BTC những hình ảnh quân ngũ, những kỷ vật cũng như hình ảnh toàn gia đình bạn cùng vài dòng chữ của bạn. Ý của BTC mong muốn, nếu bạn không thể tham dự Họp mặt lần 4 được thì. . .gởi hình cũng được. Nhân ý kiến trên, nếu có đầy đủ hình ảnh và tài liệu, chúng ta sẽ cố gắng thực hiện quyển Kỷ Yếu Lưu Đài.

Ba

Những chi tiết quan trọng cần biết:

@ Phi trường: Tại Savannah chỉ có một phi trường dân sự, được gọi là

PHI TRƯỜNG SAVANNAH

@ Khách sạn: Các bạn sẽ trú ngụ tại:

BUDGET INN

3702 OGEECHEE RD.

912-233-3633

Giá tiền: \$29.95/ngày gồm 2 giường (double beds).

@ Địa điểm họp mặt và dạ tiệc:

PROGRESSIVE RECREATION CENTER

5321 OGEECHEE RD.

912-236-8717.

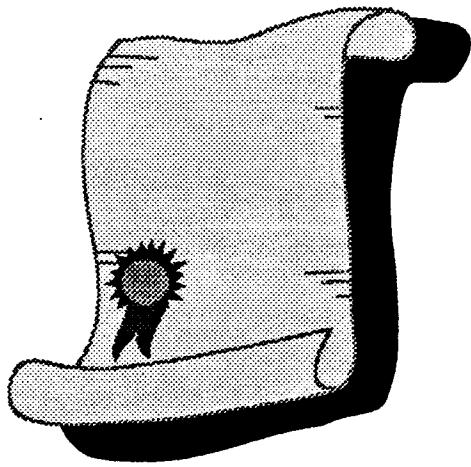
(khách sạn và địa điểm họp mặt cách nhau khoảng 1/4 dặm.)

Bốn

Các LĐ sẵn sàng lên đường: Đàm văn Hòa, Mai Vàng, Thiều quang Tài, Nguyễn minh Phát, Trà trung Sanh, Phạm phú Quới, Phan đình Linh, Hoành đình Tiến, Nguyễn tiến Lễ, Nguyễn trọng Lâm, Phan Thuận, Đinh quang Tiến, Nguyễn văn Lạc, Hà văn Vinh, Nguyễn văn Định, Trần ứng Nguyên, Ngô hữu Tân, Hồ Bền, Lê đức Phẩm, Dương minh Châu, Nguyễn duy Thành, và 2 ông “chủ nhà” Trần xuân Tin, Nguyễn văn Hiếu. Danh sách trên nhớ đâu gõ đó không theo thứ tự.

LĐ Chu trần Căn cho biết sẽ đi nếu hăng hái “shot down” và LĐ Liêu Hầu thì 50/50.Các LĐ vùng Đông Bắc sẽ quyết định sau khi nhận dự thảo chương trình họp mặt. Ngoài ra còn một số LĐ chưa quyết định được vì. . .còn sớm quá.!! ? ?.

(số sau sẽ tiếp tục)

Lá thư không niêm Gửi bạn Lưu Đà

Khi tựi mầy đọc những giòng chữ này thì có lẽ đã nhận ra được sự nghèo nàn về nội dung lẫn hình thức của bản tin Lưu Đà số 14. Đó là tất cả sự cố gắng của những thằng làm báo không chuyên nghiệp, thiếu khả năng, thiếu đủ thứ (vật chất, bài vở v.v...) nhưng có dư ít nhất một tấm lòng : đó là lòng mong ước tạo được sợi dây liên lạc thường xuyên của những thằng Lưu Đà xa xứ. Ở đây, nợ áo cơm đã quật chúng ta tối tả, do đó mà một số thằng cho rằng có báo đọc cũng được, mà không có thì cũng chả chết thằng Tây nào. Tao rất thông cảm quan niệm đó. Nhưng thử nghĩ lại xem. Ký niệm là những cái gì trừu tượng của quá khứ, mà những thằng già (hoặc sắp già) chúng mình thì lại thường hay sống nhiều về ký niệm. Khô ở chỗ đó. Sự giàu nghèo không làm chúng ta thay đổi cái nhìn về quá

khứ. Dù cầm trên tay ly X.O. ở xứ người hoặc ngồi bên ly rượu để rẽ tiền ở xứ nhà, tao dám cá là đứa nào khi vô tình thấy cái écusson 5 nhánh mà lại không nhớ đến tiệm bán quân trang Thích Phú ở đường Nguyễn Văn Thinh ngày xưa, đến Bạch Đằng 2 với toán quân cảnh 201, đến cái lòn chuẩn úy mới ra trường nhưng sơ chỉ vắt ngang phải càng nhỏ càng tốt v.v... Hoặc khi đứng ở bến sông, bờ biển, thì chắc chắn chúng ta không thể nào quên được Đồng Tâm Tự, Cát Lở, Năm Căn, Hà Tiên, Gành Hào, Nha Trang, Cửa Việt .... Đó là kí niệm. Có những kí niệm mà chúng ta đã phải trả bằng máu, mồ hôi và nước mắt. Vậy thì có thể tờ báo của chúng ta sẽ không giống ai, nhưng ít ra nó cũng gợi lại cho chúng ta rất nhiều kí niệm. Và cũng có thể chính nhờ những kí niệm đó mà chúng ta gần lại với nhau hơn chăng. Thế nên chúng ta phải sung sướng và hân diện khi cầm tờ báo do chính chúng ta viết về chúng ta và cho chúng ta. Và điều quan trọng hơn hết cần phải nói ra ở đây là sự sống còn của tờ báo cũng lại do chính chúng ta định đoạt. Bằng cách nào ? Xin thưa :

Viết + Nuôi sống nó.

Viết :

Chúng ta không phải là những nhà văn chuyên nghiệp - mà dù cho có chuyên nghiệp đi nữa thì cũng không làm sao sống được ở cái thời "văn chương hạ giới rẻ như bèo" này, nếu không ma giáo - do đó mà tờ báo

của chúng ta không cần thiết phải có những áng văn chương tuyệt tác, những truyện tình diễm lệ kiểu Quỳnh Dao mà chỉ cần những mẩu chuyện đơn sơ của thời quân ngũ, của cuộc sống đau buồn ở trại tị nạn, ở trại tập trung hay ở tại xứ người. Nhớ gì viết nầy, biết gì viết nầy. Tao không phải là thằng quen cầm viết vậy mà khi thấy Phát Theo tay dỏ con, tay gõ từng ngón trên Laptop tao không cầm lồng, dành phải vắt kèm búa sang một bên, gõ một bàn tay với nó. Khả năng tệ hại của bọn tao như thế nào thì tựi mày đã thấy qua bản tin số 14. Vậy thì còn chờ đợi gì mà không chịu ngồi xuống viết vài dòng gửi về cho nó, để cho nó lên tinh thần mà "sản xuất". Những chuyện cười lý thú hay những câu châm ngôn ý nhị săn nhặt được khắp nơi, có thể cũng giúp cho tờ báo thêm phong phú lắm chứ. Tóm lại, báo dày hay mỏng, đọc đã hay không đã là do ở tựi mình tất cả. Đường đi sẽ không tới đích nếu chúng ta không bắt đầu cất bước.

Nuôi nó sống :

Báo đánh máy xong, cắt, dán, đem dì in rồi ra bưu điện gửi. Đó là trình tự căn bản của tất cả mọi tờ báo trước khi nó đến tay người đọc. Chỉ riêng phần đánh máy, tao đã phải mất hơn mầy tuần lễ mò mẫm học cách sử dụng computer, bằng mớ tiếng Anh loại ăn đong của mình, để có thể coi như là tạm tạm "xuống núi". Dù xài ngón "nhất dương chỉ" nhưng riết rồi cũng quen dì. Nhớ lại dạo năm

1989, lúc làm tờ Đặc San Lưu Đà đầu tiên, tao với Hòa Đàm chạy vắt giờ lên cỏ mới tìm thuê được người đánh máy với giá "Ơn Nghĩa" 7 dollars một trang. Giờ thì có thẻ lay-out mà không sợ đầu lộn ngược nữa rồi.

Kế đến là đem in. Rẻ nhất thì cũng phải mất 50 cents cho một tờ 11x17. Cứ cộng số trang lại rồi nhân lên khoảng 120 số (chưa kể tiền đóng gáy) thì sẽ thấy chi phí in. Rồi thì đem về gấp lại và cứ 52 cents tiền tem cho mỗi số báo gửi đi loại mỏng như số 14. Có lẻ LĐ Phan Thuận, thủ quỷ Lưu Đà ở Texas, nắm con số chi tiêu chính xác hơn ai hết. Cứ mỗi số báo được ra thì ngân quỷ Lưu Đà teo lại. Mà việc trợ giúp bạn bè còn kẹt ở Việt Nam cũng như ở trại tị nạn lại là ưu tiên hàng đầu, chưa kể các Lưu Đà H.O. sắp đến trong những ngày tới. Do đó, để nuôi sống tờ báo thì không gì khác hơn là chịu khó ngồi xuống viết một cái check nho nhỏ gửi về cho thằng thủ quỷ Phan Thuận ở Texas, để cho tựi tao an tâm mà tiếp tục "ăn cơm nhà vác ngà voi" rồi hưởng quà vợ.

Tóm lại, những điều tao trình bày ở trên, nếu có gì sai trái thì tựi mày có thể viết gửi về để "điều chỉnh hải pháo". Tao rất hân hoan đón nhận tất cả mọi ý kiến xây dựng, phê bình, chỉ trích. Nhân vô thập toàn. Không có ai tài giỏi cả. Kẻ nào khen ta chỉ là bạn ta, kẻ nào chê ta mới là thầy ta.

Mai Vàng

Sổ tay Đông Bắc

Báo gửi đi được vài hôm thì có điện thoại gọi về hỏi Đông Tà là thằng nào vậy. Xin thưa, đó là thằng lè phè (Tà) ở vùng thủ đô (Đông) mà thôi. Đừng lộn với lão Hoàng Dược Sư của Đào Hoa Đảo trong Vỏ Lâm Ngù Bá. Vì "tà sạn" cắt ngân sách, thiếu người, nên hắn mới được dịp viết nhăng viết cuội, viết chuyện đầu cua tai nheo. À, thì sổ tay là vậy. Thấy gì viết nấy, biết gì viết nấy. Bởi, viết không phải là cái nghề của hắn nên có vẻ không được chuyên nghiệp cho lắm. Do đó mà tài của hắn thì chỉ có thể viết cho báo Lưu Đày và cũng chỉ có báo Lưu Đày mới cho hắn viết mà thôi.

Hội Hải Quân Và Hàng Hải Thương Thuỷ Vùng Đông Bắc Hoa Kỳ đã tổ chức buổi ra mắt Tân Ban Chấp Hành đêm 29 tháng 10 năm 1994 tại Maryland. Vì LD Đàm văn Hòa là Hội Phó của BCH nên cánh Lưu Đày Đông Bắc kéo nhau tham dự tương đối đầy đủ. Chương trình chả có gì hấp dẫn lắm nếu không muốn nói là té nhạt. Cái độc đáo của Hội Hải Quân Và Hàng Hải Thương thuỷ Vùng Đông Bắc là "tậu" được một ông

Tổng Thư Ký không rành tiếng Việt cho lắm. Ấy thế mà lại hay ôm micro để phát ngôn mới chết chửi. Cũng nhờ vậy mà những người tham dự có được dịp... cười thỏa thích. Xin Ông Hội Phó làm ơn để ý dùm vụ này. Nếu có thể được, xin Hội gửi Ông TTK đi thụ huấn lớp tiếng Việt ở trường Tiểu Học Kenmore vào khóa hè sắp tới.

. Nghe tin người Cù Văn Kiểm xuất hiện vùng trời Thủ Đô Hoa Thịnh Đốn, anh em Lưu Đày địa phương bèn tổ chức cấp tốc buổi "nhậu bắt thường" ở nhà LD Mai Vàng để đón bạn phương xa tới. Vì là ngày chủ nhật nên không có rượu đúng "gu moa" dành phải đải bạn hiền bằng bia Mỹ quốc. Xứ này nó lạ rúa. Tất cả tiệm rượu trong vùng đều do "nhà nước quản lý" và lại "nghi chơi" ngày Chúa nhật (dân Thủ Đô í mà) nên chỉ có thể lấy Budweiser làm chuẩn. Xin bạn hiền bỏ qua cho. Lần tới xin hứa là sẽ có rượu "4 chữ". O.K. ?

. Mùa bầu cử vừa qua có vài chuyện đáng để... cười. Số là chương trình "talk show" của đài Truyền Hình Việt Nam vùng Hoa Thịnh Đốn có mời 2 vị khoa bảng (1 luật sư, 1 tiến sĩ) lên để trình bày đường lối, chủ trương ứng cử viên mà mình đang... "nâng bì". Cuộc tranh luận tương đối gay cấn. Bên thì cho là "con lừa" chạy nhanh, bên thì bảo "con voi" đang diet. Nhị vị dùng những danh từ mà chắc giới trí thức ít nghe thấy nếu không thường đi ngang qua chợ Trần Quốc Toản

năm xưa. Ai bảo ngôn ngữ Việt không phong phú ? Người xem cứ tưởng như là họ đang "chiến đấu" thực sự để có dành cho được cái ghế nào trong chính quyền !.

. Kết quả cuộc bầu cử vừa qua là bức thông điệp nói lên sự bất tín nhiệm của dân chúng Mỹ đối với chính quyền Bill Clinton. Đảng Cộng Hòa đã thắng lớn và sẽ là khởi đầu số trong lưỡng viện quốc hội. Riêng tại vùng Thủ Đô Hoa Thịnh Đốn thì ông Marion Barry chiếm lại ghế thị trưởng sau một thời gian dài năm tù vì tội hút bạch phiến. Điều đó cho thấy tâm lý con người lúc nào cũng muốn có sự thay đổi khi mà đường lối cai trị của người lãnh đạo tỏ ra yếu kém. Quốc gia có Ông Tổng Thống kiêm Tổng Tư Lệnh quân đội là tên trốn quân địch thì Ông Thị Trưởng của Thủ Đô có phải là tên cờ bạc, hút sách thì cũng chẳng gì đáng ngạc nhiên lắm. Trông người ngầm nghĩ đến ta !!!

. *Mùa thu, mùa của những tâm hồn thi sĩ, mùa của những con nai vàng ngơ ngác đạp lên lá vàng khô. Và mùa thu Hoa Thịnh Đốn năm nay với nhiều biến động chính trị như biểu tình chống việc bang giao, thiết lập văn phòng liên lạc tại Tòa Đại sứ cũ của Việt Nam Cộng Hòa lúc trước, nử minh tinh điện ảnh Kiều Chinh đọc diễn văn ở Vietnam Memorial nhân ngày Cựu Chiến Binh Hoa Kỳ và gần đây nhất là việc tiếp đón nhà văn Hoàng Hải Thủy đến định cư tại vùng này sau gần 20 năm sống trong lao tù*

Cộng Sản v.v... Thế nhưng mùa thu cũng đã làm những con tim Lưu Đàm ngoài 40 chao đảo. Đó là chuyện người LD Nguyễn Văn Hiếu ở Savannah quyết định giả từ cuộc sống độc thân để lên xe bông về với người đẹp Quách Thị Tuyết ... đúng ngày Chúa ra đời 25 tháng 12 năm 1994. Vânghe đâu LD Nguyễn Đức Thiện ở Seattle cũng rục rịch "bỏ chí năm" để tìm người giữ bóp. Xin có lời góp vui cùng hai bạn.

. Nhận được thư mời của Hội Tương Trợ Cựu Tù Nhân Chính Trị Vùng Hoa Thịnh Đốn nhân dịp Lễ Tạ Ơn bèn "khăn gói quả mướp" đi tham dự để hy vọng sẽ được gặp lại vài bạn tù cũ. Nhìn những chiếc "lá rách dùm lá tơi" mà thấy ấm lòng. Sự tiếp đón của những H.O. đã trước đối với những H.O. đến sau rất đáng biểu dương. Thế nhưng giữa chương trình thì có một chuyện xảy ra mà có lẽ đã làm buồn lòng không ít những những anh chị em đã từng sống trong lao tù Cộng Sản. Đó là việc Ông Tân Chủ tịch Ban Chấp Hành Cộng Đồng Việt Nam Vùng Hoa Thịnh Đốn lên diễn đàn, bắt giọng, kêu gọi mọi người trong hội trường đồng ca bản "Đây Ma Đi", một trong những bản nhạc phản chiến của bọn ăn corm Quốc Gia thờ ma Cộng Sản, bọn đâm sau lưng chiến sĩ năm xưa. Buồn nǎm phút. Bởi vì không hiểu đến bao giờ thì những "public figure" loại này mới biết cách đứng dựa cột.

Đông Tà

Cánh thiệp hồng - được tin em lấy chồng
hạnh phúc nửa đời, một đời hờ hững
em đi rồi! làm sao mà quên được
người đã đi rồi! ước hẹn! sầu đông

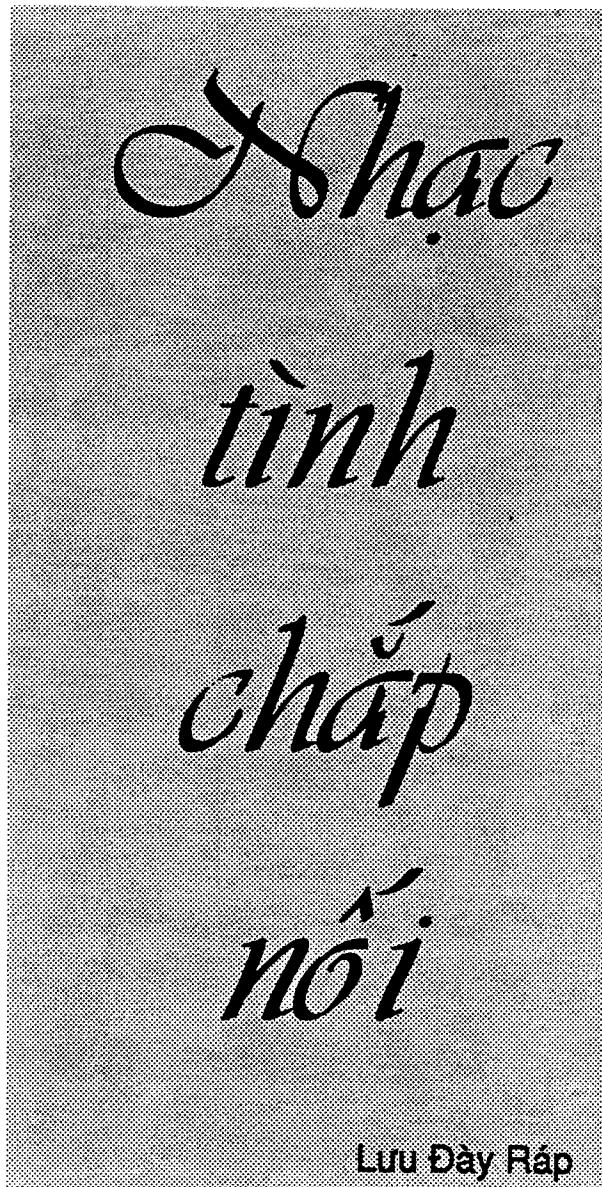
Tình đến rồi đi, người em không đợi
tuổi trẻ lạc loài, xin hãy quên tôi
kể truyện đêm mưa - lời tình viết vội
phố vắng em rồi, nhặt cánh sao rơi

Căn gác Lưu Dày, tấm ảnh ngày xưa
biết nói gì đây! linh hồn tượng đá
nhớ? em đến thăm anh một chiều mưa
khúc hát ân tình! vết thương sỏi đá

Tưởng rằng đã quên! nghìn trùng xa cách
ai về sông Tương! mắt biếc, bẽ bàng
hãy khóc đi em! biệt ly! Phượng tim Hoàng
đôi đường ly biệt! tan tác! sầu oan khúc
Phượng yêu! nếu mai em sẽ qua đời
tạ ơn đời, trả lại em yêu
con đường xưa em đi - hai lối mộng
cuối đường kỷ niệm - nắng chiều, biển động
Này em yêu ơi! nhìn nhau lần cuối
rồi mai tôi đưa em: kỷ vật cho em
hoa học trò - màu tím hoa sim
mộng ước mai sau! tình sầu biên giới

Trách người dì! cánh băng lướt gió
giết người trong mộng? bao giờ biết tương tư?
tiếng hát quay tơ - ở hai đầu nỗi nhớ
từ giọng hát em - chiều tím, nắng thu

Quán nửa khuya, tàu đêm năm cũ
trăm năm bến cũ, đôi mắt người xưa
bên đời hiu quạnh - ru em tròn giấc ngủ
nhớ đêm nào! gọi giấc mơ xưa !!!

Bài thơ này vẫn điệu nó ngang phè
phè, nhưng không chữa được chữ
nào hết. Cái công là sưu tầm và ráp.
LĐ nào cần sang băng tất cả trong
"bài thơ" này, giữ chi phiếu 5 tờ cho
tác giả. Tổng cộng 71 bài vị chi là
hơn 7 xu một bài, rẻ chán!!

LĐ Ráp

~~Gai~~ buồn gai chan

Luu Day Ong

"Gai không phải để bót ngựa,
Gai chỉ làm chổ ngựa được gai thêm"

Định cư ở Mỹ mà lại ở ngay những tiểu bang chênh chêch về hướng Bắc có bốn mùa rõ rệt thì cái thú gai ngựa cũng là một trong những cách giải trí thường nhật mèn tìm hiểu để hưởng thụ nhưng chớ có ghiền, đặc biệt là vào mùa đông hay là những lúc trời trở chứng. Gai ngựa thật ra không xa lạ gì với những Lưu Đài Ông khi còn trong quân trường nhưng ít ai chịu khó định nghĩa.

"Gai ngựa" nói theo sách vở là do phản ứng máy móc của bàn tay nắm ngón thênh thang tung ra, dưới sự chỉ huy của khối óc vĩ đại, đi dò đường (đi chiu cung thế), tìm vị trí chổ ngựa mà xoa (đồng nghĩa với may tay) nhằm mục đích tăng gia sản xuất cái cảm giác ngựa hầu phục vụ cho khối óc ở trên (vì chổ ngựa thường nằm phía dưới). Công việc di chuyển cảm giác ngựa bèn được hóa trang theo hai hình thức, một là uốn ẹo thân hình (gây tiếng vang), hai là nắm yên bất động (chiu trận), để tránh sự oanh tạc của bàn tay còn lại, trước khi lẩn dưới làn da mỏng và vận tải dọc theo những đường mòn thần kinh về khu não bộ. Diễn tiến gai ngựa sẽ lập đi lập lại cho đến khi khốc óc ở trên thỏa mãn vì những cảm giác ngựa được chất đầy trong khu thần kinh hệ. Chi tiết về "gai" có thể viết cả mấy trang giấy cũng chưa hết, nếu như

các Lưu Đài Ông (xin miễn Lưu Đài Bà) cần tham khảo nhớ biên thư hỏi thăm LĐ N.Đ.Thiện ở Seattle hoặc chờ họp mặt ở Savannah (khét) mà rỉ tai.

Kẻ viết bài này xưa nay vô danh tiểu tốt không thích nói, chỉ thích nằm nhà để, ngựa gai, buồn gai, tức cũng gai chơi. Mà vừa rồi sau khi đọc BTLD 14 phần LĐ Phiếm Loạn quả nhiên bị chạm (...) thật thành ra phải gai vào trang giấy, hy vọng người bạn "Lao Ái thọc tay cái thăng bánh xe" cho đăng trên Bản Tin Lưu Đài, để báo động các Lưu Đài Ông là phía bên kia (Các Lưu Đài Bà) đang hăm hở đứng lên đòi quyền Em Phải Sống, bằng cách thi đua mua dao phay tập chặt cổ gà sau khi thụ huấn khóa Chặt Cấp Tốc trên TV do cô nàng Lorena gì đó ở Virginia quảng cáo. Người viết xin có vài lời nhắn nhủ phía bên kia:

- "Cánh đàn bà bên đó đừng có tưởng bở! cánh đàn ông bên nầy ít khi trắng mắt lầm. Ôi! nhầm nhò gì vài nhát dao lẻ té mà hô hào Em Phải Chặt vì, chặt ít thì nổi ít, chặt nhiều nổi nhiều, không chặt có phải hơn không."

Hơn nữa một Lưu Đài Ông đã nghĩ ra phương pháp phòng ngừa (phòng chặt dễ hơn chữa chặt) để giúp phe ta chống phe

địch. Muốn biết thêm chi tiết xin vui lòng đính kèm chi phiếu \$100.00 về cho LĐ Tin nhở chuyển. Màn mách nước thứ hai cho các Lưu Đài Ông là kế định công bãi thị, nôm na là ngưng bắn. Màn này mặc dù danh nghĩa có vẻ hòa hoãn thực, nhưng bên trong là từng bước từng bước thăm di tản quân, bổ túc thêm các lực lượng vũ trang hoặc củng cố lại các đơn vị thất thoát trong những kỳ đụng độ trước, và nhớ là phải tuyên bố rõ ràng giấy trăng mực đen với phe bên kia là lệnh ngưng bắn vô thời hạn này có hiệu lực kể từ ngày ký, cũng đừng quên nhắc khéo bên đó trước khi rút quân là "chỉ thấy bọt nước. . . tan theo ngọn sóng, dâng hoa kia. . ."

Trên đường về hậu cần dưỡng quân, phe ta nên áp dụng chiến thuật "bàn tay năm ngón nhỏ, sầu lênh đênh hoang vu. . .v.v.", mặc kệ phe địch đang "nằm nghe sóng vỗ từng lớp xa. . .", rồi âm ư tan hàng theo nhịp đi của LĐ Thiện. Xin bảo đảm các bạn là trong nhà tất cả những vật dụng gì "sắc" sẽ được bọc lại hoặc mang ra thùng rác ngoài garage, và sau đó là cơm gà cá gõ tha hồ các bạn hưởng. Đừng quên gọi phone cảm ơn quân sư mách nước.

Tuy nhiên, chuyện rủi ro lúc nào cũng có thể xảy ra trong xã hội máy móc này; tỉ như bạn tà sạn nhà ta vì ngâm ngùi chuyện Lao Ái mà thử ngón tay cái. . .v.v. Nói dại nếu như chẳng may mà có một phu nhân Lưu Đài nào đó vì thiếu suy nghĩ lúc canh khuya thanh vắng mà "thôi thế thì thôi! thì chặt này! hiện tại ước mơ chi. . ." hoặc xui xẻo nữa là "cầm bắng như nước cuốn hoa trôi. . ." để rồi hối hận: "lỡ vắng rồi làm sao nói được anh ơi! ",

thì cũng đừng có ầm ĩ lên mà gọi 911, hay là tru tréo ở mục "lost and found" làm gì. Bạn trai già chúng tôi vì "mối tình cao thượng" sẽ sẵn sàng tha thứ và an ủi: "khóc lóc mà làm chi! em về đi, anh đi! ", nhưng chỉ xin một điều là đừng bao giờ mở miệng: "em hỏi anh? em hỏi anh? bao giờ trở lại. . .", bạn trai già này sẽ ít khi trả lời: "mai mối anh về. . ." lăm. Họ chẳng là Tết Công Gô mới quay về.

Và rồi người hùng trong vai bại tướng cụt chân (?) xem cái (chân) đó nhẹ tựa lông hồng (trong khi bên kia bị nhồi sọ vưỡn coi cái đó nặng ngàn cân) đành hiên ngang đi tìm thầy tìm thuốc, chứ không có thèm đổ lỗi là "tại em (cắt) đó, nên duyên mình dở dang. . ." đâu, mà chỉ coi như là "tình mình hôm nay cứ nợ là chiêm bao! " thôi.

Sự tiến bộ về y học đã đến mức gần như có thể thay hình đổi dạng con người, cho nên câu chuyện "chiếc cầu đã gãy" hay nếu giật nước văng mất rồi thì coi như chuyện "cây cầu định mệnh" không còn là mối đe dọa "nightmare" cho các Lưu Đài Ông nói chung cũng như bạn Đông Tà nói riêng.

- "Cánh đàn bà bên đó không tin thì cứ thử đi! phe đàn ông bên này có bề gì là bay một lèo (chơi vé one way) xuống miền nam, trước là thăm Hội Trưởng, Thủ Quỹ, bạn bè, sau là gõ cửa phòng mạch bác sĩ Hồ để xin nối lại nhịp cầu tri âm. . ."

Khi mà nhịp cầu tre đã bắc xong, thì dù "ông lái đò giờ đây già yếu lăm. . .cũng bỗng thấy lòng ấm lại tuổi đôi mươi. . ." ngay, rồi chẳng những ông buông chèo mà ông còn ôm đò bơi đua mới phiền.

- "Nói vậy chứ đừng có thử! ".

Chúc mừng

Nhận được thiệp hồng của
LĐ Trần ngọc Ôn và Phu nhân
báo tin lễ Vu Quy của Trưởng Nữ :

Trần thị Ngọc Hằng

Dẹp duyên cùng

Hà minh Tú

Thứ Nam của Ông Bà Hà văn Đức

Hôn lễ được cử hành ngày 3 tháng 12 năm 1994
(nhằm ngày 1 tháng 11 Giáp Tuất)
tại Santa Clara - California

Xin chân thành chúc mừng hai họ Trần & Hà
và mến chúc hai cháu Ngọc Hằng & Minh Tú

Trăm năm hạnh phúc

HỘI ÁI HỮU CỰU SĨ QUAN HẢI QUÂN CÁC KHÓA LƯU ĐÀY

Chúc mừng

Nhận được thiệp hồng báo tin
Quan tàu thủy "Mỹ Tho" là:

LĐ Nguyễn văn Hiếu

sẽ thành hôn cùng mỹ nhân

Quách thị Tuyết

Thứ Nữ của Ông Bà Quách văn Sĩ

Hôn lễ sẽ được cử hành ngày 25 tháng 12 năm 1994

(nhằm ngày 23 tháng 11 năm Giáp Tuất)

tại Savannah - Georgia

Thân chúc Chú Rể và Cô Dâu hạnh phúc mãi mãi,
dợt nhạc "Quán nữa khuya" đều đều để có vài ca, nhạc sĩ con

HỘI ÁI HỮU CỰU SĨ QUAN HẢI QUÂN CÁC KHÓA LƯU ĐÀY

TIN VUI

Nhận được tin vui:

**PHỤ THÂN, PHỤ MẪU
CÁC EM
VÀ CÁC CHÁU**

của **LĐ CÙ VĂN KIẾM**

Vừa đến Hoa Kỳ trong chương trình O.D.P.

**Xin chúc hai Bác, các em và các cháu
dồi dào sức khỏe và sớm an cư lạc nghiệp.**

Chân thành chúc mừng LĐ Cù Văn Kiêm và Quý Quyến.

**Toàn thể Chiến Hữu và Gia Đình
Hội Ái Hữu Cựu Sĩ Quan Hải Quân Các Khóa Lưu Đày**

Tàu chìm

Một thủy thủ mới vào lính, sau khi lãnh súng, anh tò mò hỏi ông Thượng sĩ già Quản nội Trưởng:

- Trường hợp em làm mất súng thì sau ?

Thượng sĩ già:

- Chú mày sẽ bị trừ lương hằng tháng tùy thuộc vào giá của cây súng.

Chú tân binh gật gù:

- Bây giờ em mới hiểu tại sao Thuyền Trưởng ở lại tàu khi tàu chìm !

Thượng sĩ già:

- ? ? ?

Xuống địa ngục

Chuyện xảy ra tại xứ Cờ Hoa. Ba anh chàng chết và chầu Diêm Vương cùng một lúc.

Vào thời buổi economy khó khăn, Diêm Vương bảo 3 anh chàng rằng với \$500 có thể trở về trần thế ngay lập tức.

Năm phút sau, anh Méo trắng trả về và kể cho vợ nghe chuyện tái sinh. Bà vợ hỏi còn 2 anh chàng kia thì sao. Anh chồng chậm rãnh trả lời:

- Lúc anh ra cổng địa ngục thì anh chàng Jewish mặc cả với Diêm Vương xuống còn khoảng \$350, còn anh da đen thì bảo với Diêm Vương là anh phải đợi tới cuối tháng Welfare check mới tái !

Mẹ vợ

Vào một sáng tinh sương, một đám ma lặng lẽ đi ra khỏi phố. Một khách qua đường đứng lại hỏi người đàn ông tay dắt con chó đi sau chiếc xe chở quan tài:

- Sao ông lại dẫn con chó theo chi vậy ?

- Đây là đám tang của mẹ vợ tôi, con chó này cắn chết bả chết.

Thấp giọng xuống, anh chàng khách bộ hàng:

- Ông có thể cho tôi mượn con chó được không ?

- Được, anh có thấy một cái hàng dài sau đám tang không ? Get in line !!!

Con kiến

Trong thời gian ở tù, có một anh chàng nợ bỏ thời gian 5 năm sau cùng trong khám huấn luyện một con kiến biết gật đầu chào.

Ngày mãn hạn tù, anh vào một restaurant sang trọng nhất trong phố.

Anh trải chiếc khăn ăn màu trắng tinh trên bàn ăn, trịnh trọng đặt con kiến lên khăn. Để trả tài, với một tư cách hanh diện, anh gọi một chú bồi bàn lại và chỉ vào con kiến.

Chú bồi bàn lịch sự dùng ngón tay trả đè chết con kiến và khiêm tốn:

- Xin lỗi, tôi sẽ lấy chiếc khăn ăn khác.

Bản tin tường thuật của LĐ Đàm văn Hòa

Đây là bản báo cáo đến các bạn và gia đình LĐ. Tôi xin ghi lại tất cả những dữ kiện gì mà tôi biết được.

- **Thứ nhất:** Vì chủ trương tập hợp với nhau để sưởi ấm lại những tình cảm đậm đà của những thằng mang màu áo trắng gắn liền với sông biển, cùng một lứa tuổi và có cùng một số điểm chung. Do đó trong lúc chúng ta lập Nội Quy cho Hội không có đặt điều khoản dự trù sẽ xảy ra thí dụ như:

a/ Tất cả đề cử viên vào chức vụ Hội Trưởng đều từ chối hết thì làm sao? Do đó đã có tiền lệ chịu hay không là quyền của đề cử viên mà bầu là quyền của hội viên (có mặt). Đặt để là phải thi hành, thi hành trước khiếu nại sau (đó là kiểu nhà binh).

b/ Trường hợp Hội Trưởng cương quyết từ nhiệm, Hội Phó không nhận thay thế hoặc Đại Diện Vùng, Thủ Quỹ, Kế Hoạch, Báo Chí .. v.v. bất cứ ai trong Ban Chấp Hành (ngay cả chức mới là Cố Vấn) thì không biết ra sao? trong nội quy không có ghi điều này sẽ giải quyết ra sao? (cho hợp lý)

c/ bây giờ quyền quyết định và trưng cầu ý kiến, tôi xin các bạn hữu đề nghị. Câu hỏi kế tiếp là gởi đề nghị về ai? Ai quyết định? Tạm thời với tư cách cố vấn, tôi xin nhận trọng trách làm người nhận và liên lạc, đúc kết các ý kiến của các bạn để tìm giải pháp. Nếu có bạn nào không đồng ý, xin đề cử một ủy ban thụ ủy giải quyết.

-**Thứ nhì:** Tôi xin ghi lại một cách tóm tắt các ý kiến của các bạn mà tôi đã nhận được về bản tin số 14.

1. Đầu tiên là cảm tưởng của chính tôi sau khi đọc bản tin số 14 về lá thư của LĐ M.Vàng gởi Hội Trưởng LĐ T.M.Tâm: Thằng Tâm có phè nhưng LĐ M.Vàng dùng vài chữ hơi nặng ký. Dù đoạn kết có xác định là nói trong tình của hai thằng bạn, nhưng đọc phần đầu đã lung bùng lỗ tai rồi phần cuối có ai xem kỹ vào đâu.

2. **LĐ T.** : Sao mày (là tôi) không kêu thằng Tâm viết vài chữ như Tân BCH, bầu cử ra sao ở Seattle? Thông báo toàn thể LĐ là Tân Hội Trưởng muốn vậy vậy đó là có vài trang sau khi về từ Seattle rồi. Để nó tà tà ngâm tôm cá năm trời, để hội viên phải tìm tòi mới biết ai là Tân Hội Trưởng. Mấy thằng Đại Diện Vùng cũng phè thấy mẹ, làm gì nó gọi từng thằng thông báo. Mày tệ quá để cho thằng Tâm bị dũa.

3. **LĐ H.** : Số 13 tao không nhận được, gởi tao một tờ xem sao? làm sao mà tụi mày dúa logo lộn ngược vậy, tao không thấy ra sao cả, gởi gấp nhé. Cả năm mới có tin, thằng Tâm nó phè thiệt mà tại sao mày không chịu cố vấn cho nó.

4. **LĐ K.** : Sao M.Vàng dúa dữ vậy? nhè thằng

tà mà tụi bây bầu rồi không cho nó từ chối, nó không làm thì chịu thôi, thì mầy làm đại, viết ẩu như xưa cho anh em vui là đủ rồi, bố khỉ nó cũng không dám đù mầy là làm láo, đừng lo có đọc giả ủng hộ.

5. LĐ T. : Anh em với nhau không, chơi mạnh quá. Nó phè anh em cũng biết, mầy nói với nó đủ rồi đưa lên báo làm gì.

6. LĐ L. : Nó làm không được thì mầy khuyên nó, trong vòng 3 tháng họp mặt Seattle xong là ra bản tin, sao mầy không hù nó là anh em đang rửa nó, ra báo đạ lẹ lên. Để ngâm tôm rồi sau có chuyện. Thôi tắt đèn làm lại đi.

7. LĐ K. : Tao đi vacation về đọc bản tin chói với. Lê ra mình phải tìm giải pháp ngay từ hồi bầu cử. Lúc ép nó nhận tao đã lo là sẽ có ngày này xảy ra. Anh em với nhau hết cả, mầy ráng hòa giải anh em bỏ qua hết đi các cái lõi. Làm lại cho vui.

8. LĐ L. : Nó chờ hoài mà không thấy ai gởi tin gởi tiền thì phải vội vã la làng lên. Cái hội này kỳ cục lắm, thằng nào cũng phè hết mà muốn có gì để nhớ nhau. Mầy nói thằng Tâm anh em thông cảm nó và nói M.Vàng anh em yêu cầu nó nhẹ tay thôi. Ráng làm cho được nhe mây.

9. LĐ T. : Thằng nào cũng có cái phè riêng, bảo sửa làm sao được. Đừng có ép, tại ép mà sanh chuyện. Bỏ qua hết đi. Già rồi gặp nhau mấy lần nữa là đi đóng lo làm gì cái chuyện lầm cẩm đó. Quên hết đi. Vui với nhau là đủ. Thằng này không làm thằng khác làm. Cứ thằng nào siêng thì làm, không ai chưởi thằng làm đại mà làm được việc cả. Hệ thống quân giai cái mẹ gì. Bạn bè cả. Gặp nhau là vui. Ai

không làm mầy làm, mầy giải nghĩa cho tụi nó, mọi chuyện xong ngay.

10. LĐ O. và T. : Sao mà thằng Tâm bị dũa dữ vậy Hòa? Nó ở Đại Đội tận rạp hát gần khu Thiết giáp, nó đâu có biết anh em nhiều như mầy, làm sau nó gọi lấy tin tức được? Nó không làm được việc Hội Trưởng như anh em mong đợi, nhưng nó thu kha khá tiền để có bản tin đọc đỡ buồn mậy. Dù rằng có một số anh em khác lâu nay không bao giờ đóng niêm liêm, mầy đủ thấy là tụi nó phè đến cỡ nào, hoặc là tụi nó bận quá nên quên đầu quên đuôi, có sao đâu. Mầy mệt rồi thì coi thằng nào rảnh năn nỉ nó làm Hội Trưởng đi Hòa. Đừng làm mất liên lạc uống lăm.

11. LĐ T. : Tao cũng dũa nó hoài đó chớ, chờ gì đến Mai Vàng. Đây là nói với nhau trong tình bạn bè, chớ người ngoài Hội mà dũa nó là tao kêu lại ngay. Bạn tao, tao có quyền dũa nó để xây dựng, chớ những thằng cạnh tranh nghề nghiệp dũa nó là tao ăn thua đủ ngay. Đối với tao, tao cho là xây dựng đúng, đối với nó, nó cho là sai, có sao đâu, bạn bè cả, rồi thì huề thôi. Đừng có gì là hờn giận nhau là tốt. OK, nói với thằng Phát cho ra số tới đi nha.

12. LĐ B. : Anh em với nhau cả, có gì thì nói với nhau chớ viết lên bản tin thì thấy không khí có vẽ nặng nề. Hội đang vui cứ bị khụng lại hoài, coi lại đi mầy, làm cho vui vui lên, cứ như cũ đừng sửa đổi gì cả là tốt rồi.

13. LĐ T. : Tao mới qua, thấy tình cảm anh em đậm đà quá, tao mừng và cảm động lắm mầy à. Tao đã đọc được các bản tin cũ nửa. Bên VN tao đâu có ngờ qua đây được thấy anh em tập hợp tốt đẹp như vậy. Mọi việc

đang ngon lành, thằng Tâm nó chậm thông tin liên lạc tao thấy cũng là lạ, chắc nó bận làm ăn. Thôi thì thằng nào rảnh làm đi. Hội mình rất là đặc biệt, hội tình cảm đừng lấy kỷ luật làm việc mày ơi, cái này cũng như là bị bắt buộc làm, Tâm không làm thì thôi, rầy rà nhau làm chi mất vui. Nói tụi nó quên hết đi Hòa nhé.

14. LĐ H. : Tao thấy cái bản tin là sợi dây liên lạc, có thì đọc để biết tin anh em và sinh hoạt của Hội. Còn như ai có làm hay không thì thôi. Mấy năm nay vô cùng tốt đẹp, hôm ở nhà thằng Ly sượng một chúc, thông cảm rồi. Bây giờ lại chỉ trích hay dở làm chi. Thằng nào cũng mong cho Hội vui vẻ, tin tức anh em quan hôn tang chế. . .v.v. Thằng nào không làm được gì hết cũng chả sao, thằng khác rảnh đứng ra làm thế, tao nghĩ trong bọn mình không ai bắt bẻ lý lẽ, luật lệ làm gì. Như tao đã từng nói với mày, mỗi thằng có một cái thú enjoy riêng và có khả năng riêng. Như tao, bầu tao lên, cỡ nào tao cũng không làm, không chừng tao còn tệ hơn thằng Tâm nữa là khác. Tao không trách nó, mà còn thông cảm nó nữa, và bản tin là để thông báo. . .v.v. Không nên đề cập cá nhân thằng nào hết. Thằng nào cũng gần 50 rồi, thằng nào cũng biết những gì cần làm, những gì không cần làm. Anh em có dịp ngồi lại với nhau để sống lại dĩ vãng, để vui vẻ, quên đi những ngày lao động, vui bên vợ, vui bên con và vui với bạn. Bỏ qua hết những gì lủng củng. Đóng tiền để có bản tin đọc mà tao còn lúc quên, lúc lười, lúc bận. Hội phải có những thằng chịu khó như mày, thằng Phát, thằng Định gọi vòng vòng lấy tin, nhưng không phải thằng nào cũng làm

được như vậy hết. Theo ý tao, huề hết, quên hết, cứ bản tin thư tín như thường lệ thuở nào là ủng hộ hết mình.

15- LĐ T.M.Tâm: Tâm và tôi có nói chuyện rất nhiều và Tâm rút ra khỏi Hội. Nên tôi thấy không cần thiết phải ghi lại những cảm nghĩ và ý kiến của Tâm.

Nhận định vấn đề (ý Đ.V.Hòa)

@ Theo ý Hội trưởng T.M.Tâm thì tin tức trong Hội được chuyển đến Hội Trưởng từ các bạn Đại Diện Vùng, không như lúc trước là Hòa, Phát, Định gọi anh em lấy tin. Việc làm như LĐ T.M.Tâm mong muốn không có kết quả tốt nên không có tin tức. (chỉ có LĐ N.H.Tân và M.Vàng liên lạc điện thoại và beeper nhưng không gặp LĐ T.M.Tâm).

@ Tháng 6/94 LĐ T.M.Tâm có ý định cương quyết từ chức. Không tìm ra giải pháp nên dự định là tạm thời LĐ Đ.V.Hòa xúc tiến việc họp mặt hè 95, LĐ T.X.Tin cố gắng tổ chức chu đáo, tránh những lỗi lầm xảy ra của những lần trước. Hy vọng việc làm tận tình đó sẽ có được đông đảo bạn hữu về tham dự, nhân đó yêu cầu anh em tìm người thay thế LĐ T.M.Tâm. Việc bàn thảo đó gồm có LĐ T.X.Tin, LĐ T.M.Tâm và LĐ Đ.V.Hòa.

Kết luận:

Qua tất cả ý kiến các bạn đã được tóm tắt lại phần trên. Tôi xin phép chấm dứt bàn thảo vấn đề vừa qua. Trong khi chờ đợi ý kiến đề cử của các bạn, tôi xin tình nguyện tạm thời làm công việc điều hợp viên để xúc tiến bản tin cũng như là họp mặt lần 4 tại Savannah, Georgia.

(Viết xong ngày 14 tháng 12 năm 1994)